

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCXLIX. ad annum DCLXXVI.

Parisiis, 1644

XI. Quod seruilibus clericis dare debeant episcopi libertatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15300

pare ratio nulla permetteret; nisi eius, qui conuenit, sacerdotis iniuriæ contemplatione antiquitas hoc *vfitata seruasset. Porro *breuem descriptarum rerum sub fideli relatione idem qui descripsit dirigere metropolitano curabit. Metropolitanus ex eadem morientis ecclesia nihil prorsus auferre præsumat; sed solum, quæ ad eum pertinet, *saluationis curam impendat.

ANNO CHRISTI 655.

*vfurpata
*breue

*curam salutarẽ impèdat.

X.

15. quæst. 8.
Cum multa.
Iuo part. 6.
cap. 425.

Cum multæ super incontinentiam ordinis clericorum vsque hætenus emanauerint sententiæ patrum, & nullatenus ipsorum *formari quiuerit correctio morum, vsque adeo sententiam iudicantium protraxere commissa culparum, vt non tantum *ferretur vltio in *auctõribus scelerum, verum & in *progenie damnatorum. Ideoque quilibet ab episcopo, vsque ad subdiaconum deinceps, vel ex ancillæ, vel ex ingenuæ detestando connubio in honore constituti filios procreauerint; illi quidem ex quibus geniti probabuntur, canonica censura damnentur, proles autem *tali nata pollutione, non solum parentum hereditatem nusquam accipiat, sed etiam in seruitutem eius ecclesiæ, de cuius sacerdotis, vel ministri *ignominia nati sunt, iure perenni manebunt.

*reformari, al. firmari

*ferretur
*auctores
*progeniem

*aliena, vel hac

*ignominio

XI.

Dist. 53.
cap. Qui ex familiis.

Qui ex familiis ecclesiæ seruituri deuocantur, in clerum ab episcopis suis libertatis necesse est percipiant donum: & si honestæ vitæ claruerint meritis, tunc demum maioribus fungantur officiis: quos vero flagitii sordidauerit incorrigibilis noxa,

ANNO CHRISTI 655. perpetua seruitus conditionis releget in catenam.

XII.

Si sacerdos libertatem seruis ecclesiæ conferre voluerit, non a die confectiois suæ scripturæ tempus annorum computatum tenebit, sed ex quo eum, qui scripturam conficit, verius obiisse constitit.

XIII.

Excessibus libertorum ecclesiæ plerumque patrociniandi videmus ecclesiam conuexari, & bicipiti coacti sumus tædio condolere: vno, dum per superbiam reluctantis auctor contemnitur; altero, dum libertas superbientis in conditionem relabi cogitur seruitutis. Adeo cum iam præteritis patrū regulis multæ super hoc diuersæ constitutionis emanauerint sanctiones, tamen quoddam ad plenitudinem rei aptum conspeximus adhuc innectere complementum. Igitur, sicut legum reuerenda sanctio censuit, ita seruare totius generis nobilitas debet, vt in nullo aliena commixtio maculet, quod per totum generositas propria decorauit. Vnde cunctis ecclesiarum libertis, tam viris, quam feminis, eorumque propagini interdicitur iudicio generali, ne deinceps causa coniunctionis quibuslibet copulentur personis ingenuis. Quod si hoc factum quandoque patuerit, permixtione tali genita proles nunquam merebitur ius indebitæ dignitatis, nec ecclesiæ vnquam carebit obsequiis, cuius beneficio donum meruisse noscitur libertatis.

Sic in foro iud. lib. 3. tit. 2. de nuptiis illicitis.

XIV.

Si contingat quemcumque de libertis ecclesiæ,